

jeg skulde stemme, navnlig med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 164 og Underædringsforslaget dertil. Det er jo nemlig ved første Delast fristende at stemme imod enhver Bevilling til Fæstningens Vedligeholdelse, naar man, som jeg mener, at det heldigste vilde være, at den blev revet ned og at vor Hovedstad opnaaede den Fordel, som det baade af økonomiske og rimeligvis ogsaa af rent militære Hensyn vilde være, at den igen blev en aaben By. Naar jeg dog føler mig forpligtet til ved min Afstemning at følge mit Parti og Flertallet i Udvalget, er det, fordi det stiller sig for mig saaledes, at det, som her maa være Grundlaget for, hvorledes man skal stemme, er en ren faktisk Overvejelse, idet Afstemningen jo i Virkeligheden er uden større reel eller principiel Betydning. Hvis vi stemte for eller imod Fæstningen, for eller imod alle de forlangte Bevillinger til Fæstningen, var det en anden Sag, men der stemmes jo slet ikke for eller imod intet af bevilget til Fæstningen; det, der er Udvalgets Flertal og det ene ærede Medlem imellem, er i Virkeligheden kun et Beløb af 40.000 Kr. og slet ikke noget principielt politisk Spørgsmaal, idet der jo ogsaa efter det ene Udvalgsmedlems Forslag vil blive bevilget Penge til Fæstningen, denne Fæstning, som er bleven til ved det gamle Højres Brutalitet, og som er bleven lovlig ved det ny Højres Forræderi i Sjor. Fæstningen vil selvfølgelig afføde megen politisk Vanstælighed, og det er for et nyt Parti som det Venstreflertal, der staar her i Tinget, meget vanstæligt at vælge den rette Taktik over for den. Jeg føler mig derfor forpligtet til, da det i Virkeligheden kun drejer sig om en Bevilling paa 40.000 Kr., ikke at svinge mit Parti, men at følge Udvalgets Flertal; thi jeg tror, at det vilde være svækkende for vort Parti, om vi under vor nuværende betrængte Stilling gav os til at dele os.

Ving: Naar jeg skulde vælge mellem de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen), vilde jeg ikke have Vanstælighed derved. Det glæder mig at høre, med hvilken Begejstring den ærede Talsmand for Højre udbrød: Se hen til Sverige! se hen til de 16 Millioner! Medde Penge, skinnende Mønt, have de i Sverige til Militærvæsenet; kan det ikke lokke jer? Saadan omtrent sagde det ærede Medlem. Ogsaa i Norge have de begyndt at ruste. Synes I ikke, det er noget for jer. Jeg kan ikke nægte

at det vandt ikke mit Hjerte, at de nu begynde at gøre de Dumheder i Norge og Sverige, som vi tidligere have gjort. Jeg kan ikke sige, at jeg føler nogen Trøst ved, at Norge og Sverige mere sig med at bortkaste Millioner, fordi de have stældt hinanden ud. Jeg vilde altsaa, naar jeg skulde følge mit Hertes Stemme og Duster med Hensyn til Bevillingerne til Militærvæsenet, ubetinget følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, men det er desto værre ikke saaledes i denne Verden, at man kan gøre, alt hvad man har lyst til, at man uden alle Hensyn til gældende Love og bestaaende Vedtægter kan gennemføre netop det, man selv ønsker og anser for heldigt (Udfrydelse). Ja, afholde sig fra at følge nogen, kan man, og det falder jo noget lettere. Jeg vil heller ikke sige, at den Udvej, som det ærede Medlem for Sorø avisste mig, nemlig, at jeg nu kunde sige, at jeg ventede, til der kom en Forsvarsplan, at vi selv skulde komme med den, og at indtil den Tid vilde jeg stille mig ret velvillig, jeg kan heller ikke sige, at dette lokkede mig, thi jeg ser ikke, hvorledes vi skulle faa en Forsvarsplan og denne Forsvarsplan gennemført, undtagen vi stillede os paa den Maade, at vi kun bevilgede saa lidt som muligt til, hvad vi anse for unødvendige Udgifter, og stillede os saa sparsommelig jærlig lige over for Fæstningen, indtil den antog en saadan Skikkelse, at de, der interessere sig for Forsvarsvæsenet, og de, der tro, at Fædrelandets Fremtid i væsentlige Henseender beror paa, hvor mange Penge vi anvende, og hvor godt vi anvende dem til Forsvarsvæsenet, sagde til os: Vi ville gerne slutte Kompromis med Eder, vi forlange mindre forbrugt til Forsvarsvæsenet, men vi ønske Midlerne bedre anvendte. Saa var Tiden inde, hvor vi kunde tale om en Forsvarsplan; men foreløbig tror jeg, at naar vi stille os paa det økonomiske Standpunkt, er det det rigtigste. Naar jeg altsaa, trods mine hertelige Duster, ikke kan følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, ved jeg ikke, hvorledes det gaar med andre, men for mit Vedkommende er Grunden den, at jeg er valgt paa et ganske bestemt Program, jeg er valgt paa det Program at søge at arbejde paa det Grundlag, som Forligsmændene — meget mod vor Vilje — have skabt. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke et stort Antal af de Mænd, der sidde her i Salen, ere valgte paa samme Maade og ikke vilde være valgte, hvis de ikke havde sagt: Nu holde vi op for en Stund med den store politiske Kamp, vi høre os ad, som enhver vilde gøre, naar Fienden ved Forræderi havde